

BIRKENES KOMMUNE
Postboks 115
4795 BIRKELAND

Deres ref.:	Vår ref.:	Dato:
	Sak/dok.: 08/01046-287	26.06.2023
	Ark.: 326.12	

Vedtak i navnesak 2023/27 – opprinnelig sak 2017/57 - Kjælevann i Birkenes kommune

Statens kartverk har i dag gjort vedtak om skrivemåten av følgende stedsnavn i Birkenes kommune:

- **Kjælevann** (gard 140)
- **Kjælevann** (hovednavn på bruk 140/1)
- **Der oppe** (undernavn på bruk 140/1)
- **Kjælevann** (bruk 140/2)
- **Kjælevann** (hovednavn på bruk 140/35)
- **Der nede** (undernavn på bruk 140/35)

Der det er registrert både hovednavn og undernavn på bruk er det hovednavnet som vil framkomme i matrikkelen, og eventuelt på kart.

Vedtaket er gjort med hjemmel i § 7 tredje ledd i lov om stadnamn.

Bakgrunn

Navnesaken ble tatt opp av Birkenes kommune, som i brev av 07.02.2022 bad om gjenåpning av navnesak 2017/57 for stedsnavnet Kjelevann/Kjælevann/Kjellevand/Kjellevann. Navnesak 2017/57 ble reist av Språkrådet i forbindelse med adressering i Birkenes kommune.

Språkrådet tilrødte primært skrivemåten *Kjælevann*, og sekundært skrivemåten *Kjelevann*, i navnesak 2017/57. Tilrådingen er vedlagt dette brevet. Kartverket gjorde 13.01.2018 vedtak om skrivemåten *Kjelevann* for gard 140, og *Søndre Kjelevann* for bruk 140/1 og bruk 140/2. Vedtaksbrevet, feilaktig datert 12.01.2017, er vedlagt dette brevet.

Birkeland kommune bad i brevet av 07.02.2022 om gjenåpning av navnesak 2017/57, når det gjelder stedsnavnet Kjelevann/Kjælevann/Kjellevand/Kjellevann, på bakgrunn av vedtak i kommunestyret. Kartverket tok denne anmodningen til følge fordi det er gjort endringer i lovverket

■ www.kartverket.no

i etterkant av det opprinnelige vedtaket, jf. vårt oppstartsbrief av 31.01.2023, som er vedlagt dette brevet.

Rettslig grunnlag

Når skrivemåten av et stedsnavn skal fastsettes for offentlig bruk, er hovedregelen at det skal tas utgangspunkt i den nedarva lokale uttalen av navnet. Skrivemåten skal følge gjeldende rettskrivingsprinsipper for norsk, jf. § 4 første ledd i loven. Skrivemåten av allment kjent ord eller navneledd skal skrives i samsvar med gjeldende rettskriving, jf. § 1 første ledd i forskrift om stadnamn. Skrivemåten skal være praktisk og ikke skygge for meningsinnholdet i navnet, jf. § 1 første ledd i loven.

I tillegg må det tas hensyn til normeringspraksisen i området og skriftradisjonen for navnet saken gjelder, og hva som er registrert i Sentralt stedsnavnregister (SSR) fra før. Lokale ønsker fra dem som har uttalerett, skal også spille inn. Det skal legges særlig vekt på ønsket til eieren når saken gjelder bruksnavn, og skrivemåten som eieren ønsker, ligger innenfor regelverket.

Skrivemåten av slektsnavn skal ikke påvirke skrivemåten av stedsnavn. Vedtak som gjelder skrivemåten av stedsnavn, får heller ikke følger for skrivemåten av slektsnavn.

Uttale og skriftradisjon

Bokverket Norske Gaardnavne av Oluf Rygh har oppslagsformen *Kjælevand* og uttalen *kjæ`levann*. Eldre skrivemåter er *Kalleuatten* (1611?) og *Killevatten* (1668, 1723). Rygh skriver at en mulig opprinnelse av navnet kan være norrønt *Kjalarvatn, der førsteleddet er genitivsformen av *kjǫlr*, 'kjøl', i betydningen 'fjellrygg' eller 'myr, gresslette til fjells'.

Bustadnamnarkivet (1958) har oppslagsformen *Kjælevann* og uttalen *kjæ`lavann* og herredsregisteret (1944) har oppslagsformen *Kjelev<sup>n</sup>* og uttalen *kjē`lavanna*.

Vi finner skrivemåten *Kjelevatn* på gradteigskart fra 1934, 1945 og 1953 og på Norge 1:50 000 fra 1983 og 1966.

Kjælevatn på Norge 1:50 000 fra 1979, 1993 og 2000.

Kjellevatn på økonomisk kartverk fra 1975 og på Norge 1:50 000 fra 2009.

Gard 140: *Kjælevand* i 1886-matrikkelen, 1905-matrikkelen og matrikkelutkastet 1950. I 1886-matrikkelen og 1905-matrikkelen er det gjort likelydende anmerkninger: «Alm. skr. Kjellevand, Kjeldevand».

Bruk 140/1: *Kjælevand nordre* i 1886-matrikkelen og 1905-matrikkelen. *Kjælevand, nordre* i matrikkelutkastet 1950.

Bruk 140/2: *Kjælevand søndre* i 1886-matrikkelen og 1905-matrikkelen. *Kjælevand, søndre* i matrikkelutkastet 1950.

Høringsvar og tilråding

Kartverket sendte saken til uttalelse og kunngjøring i Birkenes kommune i brev datert 31.01.2023, i tråd med § 8 i loven. I brev datert 18.04.2023 har kommunen sendt de lokale uttalelsene til Språkrådet. Kommunen har mottatt to høringsuttalelser, samt gitt en egen uttalelse.

Helen Kjellevand-Eretveit og Terje Eretveit skriver at «[s]tedsnavnet Kjellevand, utales med stum d, og har blitt uttalt og skrevet slik helt tilbake til 1800 tallet», og viser til Vegusdal gards- og ættesoge. De skriver videre at alle med etternavn Kjellevand skriver og uttaler det slik.

Johnny Kjellevand skriver at stedsnavnet uttales «kjellevand med stum d», at navnet har blitt uttalt og skrevet slik i over hundre år, og at alle med dette etternavnet skriver og uttaler det slik.

Birkenes kommune ønsker skrivemåten *Kjellevand*. De viser til at eierne av bruk 140/1 og bruk 140/2 ønsket å beholde skrivemåten *Kjellevand*, mens Birkenes Historielag og kommunen ønsket skrivemåten *Kjellevann* ved den første behandlingen av saken. Kommunen mener at kun Språkrådets vurdering ble tatt hensyn til når Kartverket gjorde vedtak om skrivemåten *Kjellevann*. Kommunen skriver videre at skrivemåten *Kjellevand* flere ganger er brukt i tinglyste dokumenter de siste fire år, og at det ikke finnes andre måter å uttale navnet enn *Kjellevann/Kjellevand* med stum d.

Kommunen viser til lov om stadnamn § 4 andre ledd: «Har skrivemåten vore lenge i bruk, og er vel kjend og innarbeidd, kan ein fråvike gjeldande rettskriving og rettskrivingsprinsipp».

Språkrådet tilrår primært skrivemåten *Kjælevann* og sekundært skrivemåten *Kjellevann* i brev datert 11.05.2023.

Språkrådet viser til at det i forskrift om stadnamn § 1 fjerde ledd er angitt hva som skal tas med i vurderingen når en vurderer å velje en skrivemåte som har vært lenge i bruk etter lov om stadnamn § 4 andre ledd:

I saker der ein etter stadnamnlova § 4 andre ledd vurderer å velje ein skrivemåte som har vore lenge i bruk, skal det takast med i vurderinga

- a. *om skrivemåten kan medverke til at meiningsinnhaldet i namnet ikkje kjem tydeleg fram*
- b. *om skrivemåten kan endre den nedervde lokale uttalen av namnet*
- c. *kor lang og dominerande tradisjon skrivemåten har på namneobjektet*
- d. *kor stor semje det er om skrivemåten lokalt*
- e. *om skrivemåten har tradisjon i det språket som namnesaka gjeld.*

Skrivemåtar som kan medverke til at meiningsinnhaldet ikkje kjem tydeleg fram, eller til at den nedervde lokale uttalen blir endra, kan berre godtakast dersom dei har ein lang og dominerande tradisjon, og det er stor semje om dei lokalt.

Språkrådet går så gjennom de relevante punktene (bokstav a – d). De skriver:

«a) Opphavet til forleddet i navnet er uvisst, men ut ifra eldre kilder og opphavlig uttale har en foreslått «*Kjalarvatn*, der førsteleddet er genitivsformen av hankjønnsordet *kjǫlr* 'kjøl' i betydningen 'fjellrygg' eller 'myr, gresslette til fjells'» (sitert fra forrige tilråding).

Skrivemåten *Kjelle-* gjengir ikke den opphavlige formen på navneleddet, men antyder derimot at betydningen er 'kjelde' / 'kilde', ikke minst fordi det står sammen med etterleddet *-vann* (jf. 'kjeldevann' / 'kildevann'). Selv om meningsinnholdet i forleddet ikke er klart, må en med dette konkludere med at skrivemåten *Kjelle-* vil medvirke til at meningsinnholdet blir fjernere – egentlig misvisende – i forhold til navnets opphav.

En dansk skrivemåte *vand* av det svært vanlige navneleddet og allmennordet vann vil gjøre at meningsinnholdet i navnet ikke kommer tydelig fram.

b) Det er liten tvil om at skrivemåten *Kjelle-* vil bidra til endring av den nedarvede lokale uttalen med lang, åpen vokal og kort konsonant (/kjæ:le-/), og kommunens opplysninger om dominerende uttale i dag (/kjellevann/) ser ut til å bekrefte dette. Skrivemåten *-vand* kan også føre til endret uttale på lengre sikt, siden det kan oppfattes som et annet ord enn vann.

c) *Norske Gaardnavne* har oppslagsformen *Kjælevand*, og eldre skrivemåter som der er oppgitt, er *Kalleuatten* (1611?) og *Killevatten* (1668, 1723). I matrikelutkastet fra 1950 har gårdsnavnet skrivemåten *Kjælevand*, og bruksnavnene har *Kjælevand, nordre* og *Kjælevand, søndre*. Navneobjektet er skrevet *Kjelevⁿ* i 1953 og *Kjælevatn* i 1979 på kartet 1512-3 Evje, i kartserien Norge 1:50 000/M711. I Økonomisk kartverk er det derimot skrevet *Kjellevatn*. I Vegusdal, gards- og ættesoge (1995) er gården skrevet *Kjellevand*, som synes å være den mest brukte skrivemåten i dag av det tilsvarende etternavnet, mens andre former av etternavnet har forekommet tidligere.

På dette grunnlaget må en slå fast at skrivemåten *Kjellevand* ikke har en lang og dominerende tradisjon som benevnelse på navneobjektet.

d) I 2017 var ønsket fra kommunen (ved navneutvalget) skrivemåtene *Kjellevann* og *Søndre Kjellevann*. Det samme ønsket kom fra Birkenes Historielag, mens en grunneier ønsket skrivemåten *Kjellevand*, og en hytteeier *Kjælevatn*. Kommunen har nå ønske om skrivemåten *Kjellevand*, og det samme ønsket har kommet i to nye høringsinnspill. Denne variasjonen i ønskene gir inntrykk av at det i alle fall er en viss uenighet om skrivemåten.

e) Punktet er ikke relevant her.

Vurderingene knyttet til punktene a) og b) innebærer at det er innvendinger til det å velge skrivemåten *Kjellevand* på grunnlag av at denne skal ha vært «lengre i bruk, og er vel kjend og innarbeidd». Om dette sier så forskriften (sitert ovenfor): «Skrivemåtar som kan medvirke til at meiningsinnhaldet ikkje kjem tydeleg fram, eller til at den nedervde lokale uttalen blir endra, kan berre godtakast dersom dei har ein lang og dominerande tradisjon, og det er stor semje om dei lokalt.» Som nevnt under punkt c) kan ikke skrivemåten *Kjellevand* sies å ha en lang og dominerende tradisjon. Videre er det satt frem flere ulike ønsker om skrivemåten (jf. punkt d), også

fra kommunalt hold, og dette gjør det vanskelig å si at det er «stor semje» lokalt om den nevnte skrivemåten.

Selv om denne vurderingen altså er gjort etter lov om stadnamn § 4 andre ledd, kan en ikke hevde at skrivemåten *Kjelle-* vil være et avvik fra «gjeldande rettskriving og rettskrivingsprinsipp», blant annet fordi en ikke kjenner opphavet til dette forleddet. Derimot vil skrivemåten *-vand* være et klart avvik. Denne danske formen gikk ut av bokmålet for svært lenge siden, og ikke-etymologisk bruk av konsonantkombinasjonen *nd* vil være et klart brudd med rettskrivingsprinsippene i norsk. Når leddet i tillegg er et svært vanlig appellativ (substantiv, fellesnavn), er det rimelig å tenke at det skal tilsvarende sterke grunner til å fravike rettskrivingen og rettskrivingsprinsippene. Slike grunner er ikke til stede her.

I 2017 tilrådte vi primært skrivemåten **Kjælevann** i samsvar med uttalen, med det tillegget at vi subsidiært kunne åpne for skrivemåten **Kjelevann**, fordi det best ville reflektere det mulige opphavet kjø. Kartverket gjorde vedtak om sistnevnte, blant annet fordi «uttalen ser ut til å variere», står det i vedtaket. Det er uklart hvilken variasjon som her blir vist til, for opplysningene om den nedarvede uttalen er entydige. Vi står derfor ved vår opprinnelige tilråding, slik den er nevnt ovenfor.»

Kartverkets vurdering

Skrivemåtealternativene som har vært framme i saken er *Kjelevann / Kjælevann / Kjælevand / Kjellevand / Kjellevann / Kjeldevand*.

Hovedregelen i lov om stadnamn, § 4 første ledd, sier at skrivemåten av stedsnavn skal ta utgangspunkt i den nedarvede lokale uttalen, det vil si «uttale som er overlevert frå tidlegare generasjonar, som har vore vanleg på staden, og som framleis er i levande bruk». Språkrådet har innhentet uttaleopplysninger som viser at uttalen /kjæ:levann/, som samsvarer med de eldre uttaleopplysningene, fortsatt er i levende bruk. Hovedregelen i loven tilsier derfor skrivemåten *Kjælevann*.

Birkenes kommune ønsker at skrivemåten *Kjellevand* skal vurderes etter «unntaksregelen» i loven, § 4 annet ledd, som sier: «Har skrivemåten vore lenge i bruk, og er vel kjend og innarbeidd, kan ein fråvike gjeldande rettskriving og rettskrivingsprinsipp.» I forskrift om stadnamn § 1 fjerde ledd er det altså angitt hvilke kriterier som skal legges til grunn når en vurderer å bruke denne unntaksregelen:

I saker der ein etter stadnamnlova § 4 andre ledd vurderer å velje ein skrivemåte som har vore lenge i bruk, skal det takast med i vurderinga

- a. *om skrivemåten kan medverke til at meningsinnhaldet i namnet ikkje kjem tydeleg fram*
- b. *om skrivemåten kan endre den nedervde lokale uttalen av namnet*
- c. *kor lang og dominerande tradisjon skrivemåten har på namneobjektet*
- d. *kor stor semje det er om skrivemåten lokalt*

Kartverket er i hovedsak enig i Språkrådets vurdering av bruken av unntaksregelen, som gjengitt ovenfor.

Bokstav a: Navnets meningsinnhold er usikker når det gjelder førsteleddet, så det kan ikke fastslås at en særskilt skrivemåte vil formidle navnets opprinnelige betydning, men skrivemåten *Kjelle-* kan medføre at navnet tillegges betydningen *kjelde-/kildevann*. Det kan være at skrivemåten *vand-* for det alminnelige ordet *vann* kan føre til mistolkninger av andreleddets betydning, selv om dette er usikkert. *Vand-* er en dansk skrivemåte. Slike skrivemåter har ofte blitt videreført fra eldre til nyere matrikler, selv om skrivemåten ikke er i bruk i norsk skriftspråk. Ifølge forskriften § 1 første ledd skal stedsnavn som inneholder allment kjente ord som hovedregel skrives i samsvar med gjeldende rettskriving.

Bokstav b: Den nedarvede lokale uttalen er /kjæ:levann/. Skrivemåten *Kjellevand* kan påvirke denne uttalen, og uttaleopplysningene som har kommet inn i saken kan tyde på at dette allerede er i ferd med å skje.

Bokstav c: Navnets skrifttradisjon er inntatt under overskriften «Uttale og skrifttradisjon» ovenfor. Skrivemåten *Kjellevand* kan ikke sies å ha en lang og dominerende skrifttradisjon.

Bokstav d: I den opprinnelige høringsrunden var både *Kjellevann* og *Kjælevann* oppgitt som ønskete skrivemåter, i tillegg til *Kjellevand*. En kan derfor ikke si at det er full enighet lokalt om skrivemåten.

Til sist i forskriften § 4 fjerde ledd står det at «[s]krivemåtar som kan medverke til at meningsinnhaldet ikkje kjem tydeleg fram, eller til at den nedervde lokale uttalen blir endra, kan berre godtakast dersom dei har ein lang og dominerande tradisjon, og det er stor semje om dei lokalt (...)». Skrivemåten *Kjellevand* kan altså ikke sies å ha en lang og dominerende tradisjon, og det er heller ikke full enighet om denne skrivemåten lokalt.

I det opprinnelige vedtaket fastsatte Kartverket skrivemåten *Kjelevann*, med begrunnelsen at denne skrivemåten best reflekterer det mulige opphavet, i samsvar med loven § 1 første ledd, og fordi uttalen av navnet varierer. Navnets opphav er for øvrig usikkert, og dette gjør at bestemmelsen om at stedsnavnet ikke skal skygge for meningsinnholdet i navnet må tillegges mindre vekt. Det er videre klart at den nedarvede lokale uttalen er /kjæ:levann/, selv om *dagens* uttale varierer. På denne bakgrunnen fastsetter vi skrivemåten **Kjælevann** for offentlig bruk, i overensstemmelse med lov om stadnamn § 4 første ledd.

Bruk 140/1 og bruk 140/2

I vårt vedtak av 13.01.2018 fastsatte vi skrivemåten av navnet på både bruk 140/1 og bruk 140/2 til *Søndre Kjelevann*, men ved gjennomgang av saken i forbindelse med gjenåpningen fant vi ingen kilder som tilsa retningsordet *søndre* for bruk 140/1. Vi bad derfor om at de som uttalte seg i saken tok stilling til om det er *nordre* eller *søndre* som er riktig retningsord for bruk 140/1.

Eierne av begge brukene, bruk 140/1 og bruk 140/2, skriver at det tidligere gårdshuset til bruk 140/2 nå er skilt ut som eget bruksnummer, bruk 140/35, og at bruk 140/2 nå er tatt som tilleggsjord. De mener derfor at det ikke er behov for retningsordene *nordre* og *søndre*. Vi forholder oss til dette.

Når et gardsbruk blir delt, får den nye eiendommen et nytt bruksnummer, men den blir ofte stående uten navn. En forbinder ofte det nye bruksnummeret, der tunet ligger, med det gamle navnet. Intensjonen i lov om stadnamn er at bruket med det nye bruksnummeret skal ha det nedarvede bruksnavnet. Bruksnavnet på det gamle gardsbruket skal som hovedregel registreres som bruksnavn på det nye bruket som består av det som var tunet på det gamle gardsbruket. Selv om bruket får et nytt bruksnummer, har bruket i realiteten navnet på det opprinnelige bruket som nedarvet navn. Bruk 140/35 består av tunet fra bruk 140/2, og det nedarvede navnet til bruk 140/2 regnes derfor å være det nedarvede navnet til bruk 140/35.

Vi fastsetter skrivemåten **Kjælevann**, uten retningsord, for navnet på både bruk 140/1, 140/2 og 140/35. Navnet (Kjælevann) blir registrert som hovednavn for disse tre brukene i SSR.

Johnny Kjellevand opplyser om at i dagligtale blir navnet «Der Oppe» brukt om bruk 140/1 og «Der Nede» blir brukt om det som nå er bruk 140/35. Skrivemåtene *Der oppe* og *Der nede* (med liten forbokstav i *oppe* og *nede*) er i samsvar med norsk rettskriving. Vi fastsetter **Der oppe** som skrivemåte for dette navnet på bruk 140/1 og **Der nede** som skrivemåte for dette navnet på bruk 140/35. Begge navnene blir registrert som undernavn i SSR.

Kunngjøring

Kommunen skal sørge for at vedtaket gjøres kjent for de partene i kommunen som har klagerett etter § 12 første ledd i loven, og som ikke er adressater i dette brevet, jf. § 9 i forskrift om stadnamn. Kommunen oppfordres også til å informere innbyggerne i kommunen, f.eks. med notis i ei lokalavis og på nettsidene sine.

Når vedtaket gjelder skrivemåten av bruksnavn, skal kommunen sende melding om vedtaket direkte til eierne av bruket.

Bruksnavn

Vedtaket om skrivemåten av gardsnavn skal som hovedregel være retningsgivende for skrivemåten av bruksnavn som er identisk med gardsnavnet, eller der gardsnavnet inngår som en del av bruksnavnet. Men etter § 5 tredje ledd i lov om stadnamn har eieren rett til å fastsette en annen skrivemåte av navn på eget bruk enn den som følger av § 4 første ledd i loven. Forutsetningen er at han/hun kan dokumentere at skrivemåten har vært i offentlig bruk som bruksnavn (på offentlig kart, på skilt, i matrikkelen, skjøte e.l.). I så fall må eieren sende krav om det til Kartverket og legge ved slik dokumentasjon. Klageretten for navnet i andre funksjoner, f.eks. gardsnavnet, faller da bort. Kartverket er formelt vedtaksorgan også for skrivemåten av bruksnavn fastsatt av eieren.

Bruk av vedtatte skrivemåter

Vi vil minne om reglene i stedsnavnloven om plikt til å bruke vedtatte skrivemåter, jf. § 11, spesielt første setning, som har denne ordlyden: «Når skrivemåten av eit stadnamn er fastsett etter denne lova og ført inn i stadnamnregisteret, skal han brukast av eige tiltak av dei som er nemnde i § 1 tredje ledd.» Det vil si organer for stat, fylkeskommune og kommune samt selskaper som det offentlige eier fullt ut.

Vi presiserer at lov om stadnamn regulerer *offentlig* bruk av stedsnavn. Privatpersoner og bedrifter som ikke er heleide av det offentlige, er derfor ikke pålagt å følge vedtatte skrivemåter.

Når det samme navnet er brukt om ulike navneobjekter på samme sted, skal skrivemåten i primærfunksjonen som hovedregel være retningsgivende for skrivemåten i de andre funksjonene. Dersom dette vedtaket blir stående uten at det blir påklagd, legger vi derfor til grunn at kommunen vedtar samme skrivemåten i ev. adressenavn og adressetilleggsnavn der navnet blir brukt.

Når det er gjort vedtak om adressenavn, adressetilleggsnavn og kretsnavn (grunn-, valg-, skolekrets og kirkesokn), skal den vedtatte skrivemåten legges inn i matrikkelen, og adressenavn i SSR vil bli oppdatert fra matrikkelen. Vedtak om adressenavn skal fortsatt sendes til bl.a. Kartverket, jf. § 9 fjerde ledd i forskrift om stadnamn.

Kartverket fører den vedtatte skrivemåten av bruksnavn i SSR, og skrivemåten hentes inn i matrikkelen derifra.

Klage

Vedtak om skrivemåten kan etter § 12 i lov om stadnamn påklages av dem som etter § 6 bokstav a til c har rett til å ta opp saker om skrivemåten av stedsnavn. Klagefristen er tre uker fra meldinga om vedtaket er kommet fram til mottaker, jf. § 9 i forskrift om stadnamn. Dersom meldinga skjer med offentlig kunngjøring, starter klagefristen fra den dagen vedtaket blir kunngjort første gang. De som har klagerett, har rett til å se saksdokumentene, som er arkivert hos vedtaksorganet. Det er anledning til å søke om utsatt iverksetting av vedtaket til klagefristen er ute eller klagen er avgjort.

En eventuell klage skal sendes til Kartverket med kopi til kommunen. Klagen skal grunngis, og grunngivinga må behandle alle navn eller navneledd klagen gjelder.

Når man tar opp en klagesak, gjelder de samme saksbehandlingsreglene som for navnesaker ellers. Dersom vedtaket blir opprettholdt, sender Kartverket saken videre til klagenemnda for stedsnavnsaker, som er oppnevnt av Kulturdepartementet.

Med vennlig hilsen

Lars Fredrik Gyland
fylkeskartsjef

Christian Mathiesen
saksbehandler stedsnavn

Dokumentet sendes uten underskrift. Det er godkjent i henhold til interne rutiner.

Lenker: [Lov om stadnamn](#)
[Forskrift om stadnamn](#)

Kopi til: Språkrådet
Lars Fredrik Gyland, Kartverket Agder

Vedlegg: Språkrådets opprinnelige tilråding, datert 16.10.2017
Vedtak i navnesak 2017/57
Oppstartsbrev for navnesak 2023/27
Språkrådets nye tilråding, datert 11.05.2023